

گویهای صلب از جنس هوا

گویهای بی ساخته اند که درون شان هواست، با این حال در برابر تغییر- شکل مقاوم اند. روش کار این بوده که تعدادی گوی ریز (به قطر چند دهم میلیمتر) از جنس پلی-ستیرن بر سطح یک محلول آلی (سدیم ددکیل سولفات) پخش کردند. سپس با یک قاب فلزی به ابعاد سانتیمتر بخش ی از سطح را بلند کردند. نتیجه شبیه آن است که سطح یک محلول صابون را با یک حلقه ی سیمی بلند کنیم: جای سطح بلند- شده پاره میشود و یک حباب میسازد، که درون اش هواست. اینجا هم حبابها بی ساخته شد که قطر شان نهن 5 mm بود. پوسته ی این حبابها شامل گویهای پلی-ستیرن است که با محلول به هم چسبیده اند. این حبابها صلب اند و شکل و اندازه ی شان با تغییر فشار درون با یک ضریب 10 هم تغییر نمیکند [1].

[1] Physical Review Letters 118 228001